

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

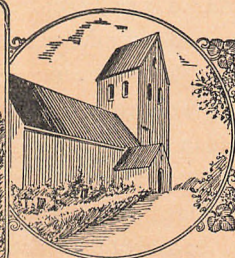
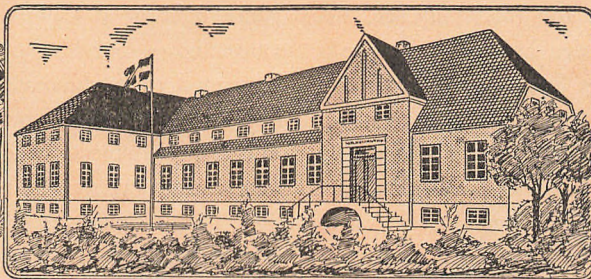
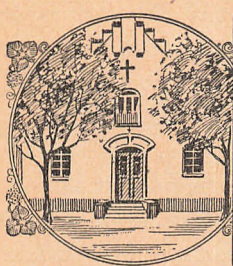
J Kristensen

Statens pæd. Studiesamling

Frederiksberg Alle 22

V

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

November 1952

„Bed og arbejd.“

44. årgang nr. 11

Brev fra Ellen Thinggaard

Bissamcuttack, Indien

September 1952.

Kære venner!

Det var egentlig slet ikke meningen, jeg ville skrive til Dem nu, men da jeg gennem breve fra forskelligehar fået opfordring til trods alle genvordigheder alligevel at sende en hilsen, syntes jeg ikke, det var rigtigt at lade være. Det er jo ikke så godt, om man hver gang skal skrive om forhindringer, så synes man undertiden, det er bedre at være tavs, men på den anden side, hvis man ikke kan dele det med venner hjemme, som man regner med, hvem kan man så dele det med? Først må jeg sige tak til de mange, der har husket mig i forbøn, og for de dejlige breve, jeg har modtaget. — Da frk. Korsgård-Pedersen rejste hjem i slutningen af januar måned, overtog jeg kvindearbejdet i Rayagada. Bibelkvinden Sumati var rigtignok lidt betænkelig ved dette foretagende, for den ny „missima“ kunne jo ikke snakke ret meget, og hvorledes skulle det så gå? Men den, der var allermost betænkelig, var nok alligevel den nye

„missima,“ hvorledes skulle sproglæsning, missionærarbejde m. m. forenes, og rask var jeg ikke. Godt der var een vej at gå — ind i lønkammeret — den blev brugt. Frk. Hertz og jeg boede sammen, vi delte sorgerne og glæderne med hinanden. Frk. Hertz havde husholdningen, det var ikke et lille job især ikke i begyndelsen. Kokken ville gerne have ferie, det havde han talt om længe, men nu kunne han ikke vente længere. Vi var ikke så interesserede, da han har for skik at blive væk for længere tid, og så må man til sidst sende penge til ham. Vi bad ham om at vente, da vi skulle have besøg af dr. Frimodt Møller og frk. Rigmor Madsen. Det indvilgede han i, selv om han surmulede en del. Da han ikke kom tilbage efter ferien til den aftalte tid, forfremmede vi vandbæreren Marko til kok. Vi hørte ganske rigtig fra den tidligere kok, han havde været syg osv. og bad om penge. Vi var ikke interesserede i at få ham tilbage, da vi i mellemtiden opdagede, der var mere forslag i brødet og mange andre ting, ef-

ter at han var rejst, så det var det mest økonomiske, at han blev borte. Vi må dog altid regne med, at kokken „napper“ lidt hist og her, og jeg har indtryk af, at det hører med til lønnen. Marko var begejstret for forfremmelsen, det var spændende at få den hvide kittel på, når han skulle servere; det kneb ganske vist lidt i begyndelsen at hitte ud af, hvordan man fik en sådan på, men ved fælles hjælp gik det. Det var vanskeligt at finde ud af borddækningen, når man alle dage har spist med fingrene og af et bananblad, er det jo forståeligt. Al begyndelse er svær. Lægge en dug sammen er heller ikke let, og der bliver nogle mærkelige pletter af de snavsede fingre, håndklædet blev sort, viskestykket også. Det er virkelig en kunst at lære at vaske hænder, sæbe kendte han ikke, men han blev glad for det, og derom skal jeg fortælle senere. Vi fik en ny vandbærer, en stor kraftkarl, han holder meget af blomster og vil gerne pille ved alt muligt, men strengt arbejde er ikke spændende. 3 Dage efter, han var begyndt hos os, kom han og forærede os 2 appelsiner samt en plastik-påfugl i skrigende farver, i en inders øjne er den sikkert meget smuk. Vi måtte jo tage imod det, men prøvede på at forklare ham, at det måtte han ikke gøre en anden gang. Han sagde, vi skulle have det, fordi han var glad for at være her. Da vi kom tilbage fra Kotagiri, kom han igen for at bede om arbejde; vi antog ham med det samme. En dag før bjergtiden kom han midt om formiddagen; — han skulle gerne gå. Vi spurgte om grunden, og han fortalte, at det var en af deres mange festdage. Vi måtte lade ham gå, da han ikke er kristen. Vi troede ikke, vi havde set ham de første par dage, da man drikker meget til en sådan fest, men tænk, han kom tilbage den samme aften, ædru, hvad vi var meget taknemmelige for. Hver dag er han med til morgenandagt. Det er vor bøn, at ordet må bære frugt. Hans far føler sig tiltalt af de kristne, men da han har to

koner, er der jo visse vanskeligheder at overvinde. Marko og hans kone Premi (datter af Paulo, kok på missionsstationen i Bissamcuttack) blev døbt for et år siden. De har mange vanskeligheder at kæmpe med. Premi er meget vanskelig. — Før Marko blev døbt, fik han et barn med en hindukone, hun bor i Rayagada. Det har ført mange vanskeligheder med sig. Marko holder meget af børn, og han har ikke kunnet undvære sit eget barn, hvorfor han opsogte barnet og moderen og gav hende en ring, som egentlig tilhørte Premi; men da hun ikke kunne passe den, har han ikke tænkt på, der var noget forkert ved denne handling. Premi sørgede dybt, hun var bange for at miste ham, men det lod altsammen til at være kommet i orden. Det var allerede i december 1951; man glemmer åbenbart ikke så let, i hvert fald har vi brugt mange timer til at få dem forenet. For os at se har Premi den største skyld. Har hun ikke noget at bestille, finder hun på „historier,“ som hun selv tror på. Marko står så pænt og tager imod det, når hun siger stygge ting. Selvfølgelig har han også sine fejl, men han prøver at bekæmpe dem. Der er mange ting, han ikke aner, der er forkert, det er det nemlig ikke, når man er hindu. Gennem Marko og Premi har vi rigtig fået bevis på, hvor nødvendigt det er, vi ikke bare døber, men at vi også bruger megen tid til at lære dem. — Hindukvinden sidder og sælger i bazargaden, der kommer Marko hver dag, men han har lovet ikke at handle med hende. Man siger, han holder ord, det tror vi på, men onde tunger fortæller Premi noget andet, det tror hun på. Da vi var på Kotagiri, fik Marko besøg af forældrene, de er hinduer og forlangte at få barnet at se. Marko sagde, det ikke kunne blive i hans hus, for han havde lovet os ikke at tale mere med hende. — Herude sætter man sig ikke op mod forældrene, og når man ved, hvor meget Marko holder af barnet, var der jo også rig lejlighed til at se det; det

var for os en god undskyldning. Forældrene holdt på deres, men Marko holdt på sit, hvad så? Enten har Marko låset døren indefra, eller også har han ikke været hjemme, da barnet og moderen kom. Han var ikke sammen med dem, for, som han sagde til os, da Premi klagede over det: Jeg kunne jo ikke forbyde mine forældre at se barnet, men jeg har holdt mit ord til jer. En dag, jeg kom ud i køkkenet, så jeg Marko hælde varmt vand op i 2 spande. Jeg spurgte ham, hvad han skulle bruge det til. Han skulle vaskes, ydermere brugte han sæbe. Jeg blev lidt ked af det. Frk. Hertz og jeg talte om sagen, derefter sagde vi til ham, at vi var kede af det, for det var jo at stjæle, dels havde han brugt vores brænde og nu også sæben; det vidste han godt, vi ikke ville have. Gud kunne jo se, når han gjorde noget forkert, det kunne vi derimod ikke altid. Han havde aldrig tænkt på, det var forkert, når det ikke blev opdaget. Samme formiddag kom han med 1/2 stk. sæbe, så var det betalt. Han har sikkert brugt mange halve stykker, men det tænkte han ikke på, det gjorde vi heller ikke.

Skulle jeg gå op til eksamen i marts måned? Al fornuft sagde nej, for jeg havde ikke været stoffet igennem på en ordentlig måde, og allerbedst som man troede, man havde fred til at læse, så var der et eller andet, man skulle se til. Sumati tog jo også tid. I begyndelsen kunne vi ikke forstå hinanden, men efterhånden er det gået over forventning. Hver dag talte vi lidt om arbejdet. Da der var gået et par uger, kom hun med den besked, at man i enkelte gader ikke ville komme og høre på hende, hvis ikke „missima“ kom med. — Jeg tog da med hende lidt ud — jeg kunne ikke sige nej. — Mon De kender den fornemmelse: lige meget hvordan man griber sagen an, så føler man, at man forsømmer noget? — Omsider bestemtes det, at jeg skulle gå op til eksamen trods de mange huller, de mange afbrydelser, bl. a. malaria. Er

sådan noget til at forstå? Jeg kunne mærke, det ikke ville gå; jeg var skuffet, jeg havde sådan glædet mig til at få det overstået. Umiddelbart før eksamen fik jeg malaria. Jeg blev klar over, at jeg ikke kunne rejse den lange vej til Cuttack, så jeg fik lov at tage den skriftlige del hjemme og vente med den mundtlige til efteråret. Efter det var overstået, holdt jeg fri et par dage, men så måtte jeg også med Sumati ud til de forskellige gader, det var dejligt. — Man var glad, fordi jeg kom; nu ville man høre, om jeg så kunne snakke med dem. Jo, det var da blevet lidt bedre. Herude har man den opfattelse, at Oriya bør alle mennesker kende, gid det var så vel. Det er ikke alle steder, de er lige flinke til at komme og høre. De siger altid, de vil komme, men gør det ikke. Herude kommer man nemlig aldrig galt af sted med at sige ja til noget, at det hører til almindelig høflighed, at man så ikke overholder det, er noget andet. Hvor er det morsomt at komme rundt til de forskellige kristne og ikke-kristne, nu kender jeg dem lidt, og de mig. Der var et lille hjem, som jeg endelig måtte besøge, da vi var færdig i gaden, gik vi derhen, de havde fået en søn, hvor var moderen stolt. Han var også en herlig gut, han skulle gives til vor Gud. Sumati siger, at denne moder er en oprigtig kristen, men endnu har manden ikke lyst. Da jeg efter bjergtiden besøgte denne gade, kom moderen og fortalte, at den lille dreng var død, men hun troede, Gud havde taget ham, så vi fik en lille snak om det, det vil sige Sumati og hende. Jeg nåede også at besøge de fleste kristne hjem i Rayagada; det kneb med at nå det, men hvor var jeg glad for, at jeg nåede det, for jeg var ventet. Et barnløst ægtepar havde lige adopteret en lille pige. Det glædede mig meget, de kunne jo have valgt en dreng, det er der jo meget mere ved. Jeg tror, de ville vise, at den slags ser man stort på, når man er en kristen. Det er sådan et nydeligt hjem, der er altid rent, og forholdet

mellem mand og kone er godt, gid vi havde flere sådanne hjem. Jeg siger jo aldrig noget, når jeg er ude. Det bliver en stor dag, når jeg rigtig kan snakke, men vi kan da synge sammen, og så slutter det gerne med, at Sumati beder en bøn. Selvfølgelig var vi også på landsbytur. Det var varmt, men hvor er det en stor hjælp, at vi har bilen. Som sædvanlig var der en del, der skulle have medicin, men kan de snyde med pengene, så gør de det. — En kone skulle have medicin, men hun havde ingen penge, før manden kom hjem, jeg ville ikke give hende det. Hun forklarede mig, hun snød rigtigt nok ikke, men dem på den anden side af gaden skulle jeg endelig ikke give noget, for de ville snyde mig. Det hjalp ikke med den forklaring, og omsider kom hun med pengene. Sådan er de, og det kan man faktisk ikke laste dem for. — Sumati skulle have en arbejdsplan for de 4 måneder, vi skulle være på Kotagiri, det var dejligt atter at forberede bibelarbejdet, vel at mærke så længe det var på dansk. Jeg er glad for, at jeg har et stort skrivebord, der er plads til mange bøger. Det kan næsten ikke blive for stort, når man skal have bibelen på to sprog, ordbøger, fortolkninger osv. Så var det jo spændende, om Sumati kunne forstå mig, når jeg skulle forklare hende de forskellige ting. Vi sad ved siden af hinanden på gulvet, og vi kom virkelig til forståelse; jeg tror, vi var lige taknemmelige begge to. Men Sumati var ikke glad. Det var der ikke noget at sige til, det er ikke morsomt at gå alene i gaderne. Vi fik talt lidt sammen om besværlighederne og bad sammen. Da jeg kom til Kotagiri, kom „smækket,“ det var underligt, det kunne gå så længe. Jeg var sygemeldt i 4 måneder og rejste tilbage til august. Det var en streng tid, men en opmuntring var det dog, jeg kun havde malaria 2 gange. Hvorfor det skulle gå sådan, er jo ikke nemt at sige, men der var trods alt noget at sige tak for. Det er sandt, som digteren siger: En fader,

det er soleklart, vil ej sit barn bedrøve. Og sker det, er det åbenbart for det ved sorg at øve. Ja, kasted end hans stærke hånd mig ud i bølgedybte, så ved jeg dog, at Herrens ånd kan finde mig blandt krybet. — Nu vel, min Gud, så lægger jeg mit liv i dine hænder, du har beredt mig min vej, du bedst min vandring kender. Så tag mig i din stærke favn, jeg vil dig lydig være, jeg ved, det vorder mig til gavn og dig til pris og ære. — Hvordan ville det gå, når jeg kom ned i varmen igen? Tænk, det er gået så godt. De første 3 uger var jeg i Rayagada; jeg var med Sumati i enkelte gader og hjem, det var dejligt at se dem alle igen. Nu er jeg sammen med frk. Hertz i Bissamcuttack og bor hos frk. Lose Andersen, der var ikke ro til at læse i Rayagada. Det var meningen, jeg skulle have været til Vest Jeypore, hvor jeg kunne have fået hjælp til sproglæsningen, men det kunne desværre ikke lade sig gøre. Endnu kan jeg ikke læse så meget, som jeg gerne ville, men kan jeg blive fri for malaria, kommer det nok altsammen efterhånden. — Fru Tousgård, der lige er kommet ned fra bjergene, hjælper Sumati, og fra januar 1953 håber vi, frk. Hertz må kunne overtage arbejdet, da jeg må bruge min tid til sproglæsning. Inden vi rejste herop, var vi med til en gudstjeneste i Kotapetta, de er telegutalende. Der blev døbt enkelte familier i påsken, og flere venter på dåb nu. Det var festligt at være med; ja, De skulle se det herude. Jeg håber, De alle må få lejlighed til at se Øst Jeypore-filmen. — De må undskylde, mit brev er blevet lidt langtrukket. Jeg ville gerne give Dem et lille indblik i arbejdet og problemerne herude. Jeg beder Dem tage de forskellige med i Deres forbøn, om De kan magte det.

En hjertelig hilsen sender Deres hengivne

Ellen Thinggaard.

Hjemme fra SKOLEN

Så er der atter liv på N. N. H. og E. Der er 34 efterskoleelever og 24 højskoleelever.

Vi er nu så vidt, at vi er ved at kende hinandens navne og udseende; men ellers må vi nøjes med at sige, at vi håber på og beder om en rig vinterskole. Bed for os, der skal være lærere for de unge mænd og store drenge, og bed for flokken, at den må have en velvillig og modtagelig indstilling.

Selv om vi nu må have vore fleste tanker ved vinterholdet 52-53, så går vore tanker dog ofte tilbage til de tidligere hold. Og mærk nu, hvad jeg skriver: — I skal have en rigtig varm tak for jeres breve. De er os en kilde til megen glæde, og gang på gang får de os til at takke Gud. Og så må I opfatte elevbladet som svar; det, jeg skriver, er ofte stærkt påvirket af det, som I har skrevet. I må ikke tænke, at vi ikke svarer, fordi vi ikke er glade for brevene.

Her er nogle uddrag, som har glædet mig meget. — „Mine husbondsfolk er troende mennesker, og de er meget flinke, så det er en lyst at arbejde for dem; men jo mere interesseret man er for at glæde folk, desmere glæde får man selv.“

„Jeg siger mange tak for elevbladet; det tændte et lys i mit indre, og jeg har begyndt at vente efter det næste. I kan tro, jeg tænker meget på skolen hver dag. Jeg siger også, at jeg længes kun efter skolen, når jeg tænker på den, og det gør jeg hele tiden. Hvor er der meget at sige Gud tak for, når man har haft sådan en dejlig sommer.“

„Jeg har fået et godt udbytte og velsignelse af mit højskoleophold.“

„Hver aften beder jeg for skolen.“

Ja, tak for jeres kærlighed, og tak for jeres gode breve.

Iøvrigt kan jeg meddele, at jeg har fejret en

meget rund fødselsdag, og selv om det ikke er rart, at årene skrider så hurtigt, så er det en underlig stor glæde at møde så megen venlighed, som jeg har mødt i den anledning. I, der har glædet mig med en hilsen på en eller anden måde, bedes modtage min store og glade tak. Ja, også tak fra min kone og lille Kirsten; for det var en stor dag for vort hjem.

Jeg vil lige nævne, at bestyrelsen sendte mig en smuk hilsen, og på kortet var henvist til Ordsprogenes Bog 22, 6. Her står: „Væn drengen til den vej, han skal følge, da viger han ikke derfra, selv gammel.“ Se, en sådan hilsen fra min bestyrelse, den er både en formaning og en opmuntring. Tak!

Efterårets møder og stævner har været os til megen glæde. Hvor skal I have tak, I, som tog de lange ture for at hilse på os. Vore stævner i Herning og Nykøbing viser stadig stigende tilslutning, og i Viborg kan vi lige holde skansen.

Anna Nørgård (43) og Johannes Gregersen (51) rejste til november. Vor nye kokkepige er Ida Madsen (52), og vor nye elevstuepige er Helga Boisen, Hassing. Jørgen Ljørvig (50-51) er også rejst, og i hans sted har vi fået vor tidligere medhjælper Ejvind Svendsen (48-49). Det er så meningen, at Ejvind skal være alene om arbejdet i mark, stald og have i vinter; men det kan han også nok klare, da skrædder Sørensens passer centralfyret.

Sommerskolen 1953

Det tegner godt nok til at begynde med. Vi har flere forespørgsler og indmeldelser end i fjor ved denne tid; men endnu er vi så kort fremme, at det er for tidligt at skønne noget.

I fjor nåede vi jo 60, og vi håber at være oppe på et pænt tal inden jul.

Mind de unge piger om at skrive efter program og sig dem, at det er rarest at søge understøttelse til højskoleophold inden nytår. Fortæl

dem også, at vi har både 3 og 5 måneders sommerskole og både alm. højskoleklasse og husholdningsklasse.

På efterskolen har vi ikke mere 3 måneders kursus, men kun 5 måneders. Bed og arbejde!

Skal vi have en ny landbrugsbygning?

Kaag talte ofte om en tilbygning til stald og lade på Brejdablik, og for en tid siden foreslog jeg bestyrelsen, at vi skulle have stalden isoleret og ventileret, og så skulle vi have en tilbygning, så vi kunne få tørv og korn i hus. Jeg nævnedede også, at traskuret, som vi bruger til vognport, var ved at være udtjent, og at det ville være en stor behagelighed at have en silo inde i huset i stedet for de to huller 30 m fra stalden.

Til min overraskelse svarede vort bygningskyndige bestyrelsesmedlem, tømremester Nielsen, Lemvig, at huset var vist for ringe til at koste så meget på, så måtte vi hellere bygge et helt nyt.

Nu har vi fået nogle tegninger og overslag. Og I kan tro, at tegningerne er tiltalende. Et fuldt ud moderne husmandsbrug vil vel også være en reklame for vor skole. Men I kan tro, overslaget er ikke tiltalende. Når vi betænker, at vi også trænger til drivhus, hønseshus og garage, så vil det vist tage henad 40.000 kr., og er det forsvarligt at øge vor gæld med næsten hele beløbet? Gode råd udbedes!

HØJSKOLEPOST

Kære „Taknemmelige“ fra 41.

Vi sender jer de kærligste hilsener. Vi har tilbragt en dejlig eftermiddag i Nykøbing til Nissumstævne. Hvorfor kom I ikke, I gode thyboere?

Vi savnede jer.

Laura Madsen, Alma Snedker, Sofie Nielsen.

Vandremappernes besøg.

„Kontakten“ 46-47 var her den 23. oktober.

Københavnernes bedes bemærke, at mødet den 28. november ikke bliver i Nybrogade 22, men hos Lydia Rasmussen, Frederiksberg-allé 25'. Slut op om aftenen.

Vore møder.

27. november i Rønbjerg. L. R.

27. november i Faare. A. Kr.

2. december i Gudum. A. Kr.

Kære piger fra 51.

Igen en lille hilsen til jer angående den store vandremappe. Jeg siger rigtig mange tak for de mange breve, jeg har fået tilsendt; men der mangler jo endnu en del i de 50. Er der endnu nogle, som gerne vil være med, så kan det nås; jeg sender mappen ud allerførst i december.

De bedste hilsener til jer alle fra jeres

Ellen Amtoft Gregersen,
Lynge pr. Frøstrup.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

1952 Frk. Rita M. Ingvarsen, Najbjerg, Timring pr. Vildbjerg — samme, Ljørring central, Sinding pr. Herning.

Frk. Gerda Jensen, Truustmark, Fårvang, samme, Viborgvej 126, Århus.

Frk. Margrethe Jensen, Østerlund, Tvis — samme, Centralsygehusets sygehus, Holstebro.

Frk. Birgit Jeppesen, „Søndergård,“ Nr. Broby — samme, Oehlschlägersvej 59, Odense.

Frk. Ingrid Jeppesen, Hjortsballe, Timring, Vildbjerg — samme, Vester Borum, Nr. Nissum sem.

Frk. Rigmor Jessen, Sommersted — sygeplejeelev frk. R. J., Amtssygehuset, Haderslev.

Frk. Ingrid Kjølstrup, Ejerslev, Nykøbing M. samme, „Gejlgård,“ Nr. Nissum.

Frk. Gudrun Nørgaard, Marup, Skjern — samme, „Hvirgelgård,“ Bølling, Skjern.

Frk. Krista Sørensen, Fastrup pr. Hammerum — samme, „Marielyst,“ Frølund, Hammerum.

1951 Frk. Sidsel Christensen, „Kjærgård,“ Dejbjerg — samme, „Ll. Ahle,“ Barde, Herning.

Frk. Kirsten Hjuler Christensen, Gedsted præstegård, Gedsted — samme, „Søndergård,“ Karlstrup pr. Tåstrup.

Frk. Ruth Jensen, Højskolen, Børkop —

- samme, A 6, Marselisborg hospital, Århus.
Frk. Ellen Wang Dalgård, „Brændgård,“
Ferring, Bonnet — samme, Vestergade 21,
Lemvig.
Frk. Johanne Gregersen, højskolen — samme
Sejling pr. Skægbær st.
Frk. Rita Madsen, Vestergade 31, Holstebro,
samme, Kildeskovvej 67, Gentofte.
Frk. Maja Rysgård, „Hindholm,“ Skjoldborg
pr. Vildsund vester — samme, adr. vognmd.
Damsgård, Skjoldborg pr. Vildsund, Thy.
Frk. Frida Østergård, Søndergård, Lomborg,
Bonnet — samme, Gener Nygård, Skjern.
Frk. Annalise Borggård, Nørhå, Snedsted,
Thy — samme, Fårevejle sygeplejeskole,
Fårevejle.
Frk. Greta Breinholt, „Engholm,“ Tvis —
samme, Dalgas Allé 15, Herning.
Frk. Lilly Iversen, Nr. Starup pr. Tofterup,
samme, adr. fru M. Ravn, Allégade, Holsted.
Frk. Margit Jensen, Håndværkerhøjskolen,
Haslev — samme, Søndergade 10, Haslev Sj.
Frk. Karen Marie Larsen, „Stengården,“ Brå-
rup pr. Vindblæs — samme, „Bjergagergård,“
Sdr. Bjert (v. Kolding).
Frk. Birte Lauridsen, dyrlægeboligen, Thyre-
god — samme, sygeplejehøjskolen, Børkop.
Frk. Grethe Nielsen, Andrup pr. Esbjerg —
samme, Lundingevej 22, Fredericia.
- 1950 Frk. Martha Munk Poulsen, „Saron,“ Sten-
bjerg, Snedsted, Thy — samme, adr. fru
Synnøve Tandberg Dneorsky, Gabelsgade 1C,
opgang C II, Oslo, Norge.
Frk. Inger Steffensen, Stauning, Skjern —
samme, adr. gdr. O. Lahn Sørensen, Brænd-
strup pr. Gram.
- 1949 Frk. Astrid Christensen, Egebæk, Nøvling
pr. Skibbild — samme, „Ll. Ahle,“ Barde,
Herning.
Frk. Hanne Christensen, „Ahle Hedegård,“
Barde, Herning — samme, „Krægholm,“
Gårslev, Børkop.
Frk. Johanne Margrethe Christensen, Vester-
gård, Tolne — samme, Engelsholm højskole,
Bredsten.
Frk. Thyra Cordsen, „Enggården,“ Årum pr.
Odense — samme, Gråsten husholdnings-
skole, Gråsten.
Frk. Gudrun Iversen, Spanggård, Tapdrup,
Viborg — samme, adr. fru Laura Kalhave,
Vinkelvej 5, Viborg.
- Frk. Nora Jensen, adr. Sv. Abildtrup, Barde,
Herning — samme, Astrup pr. Skjern.
Frk. Kis Østergård Nielsen, Th. Langs skole,
Silkeborg — samme, „Søndergård,“ Lom-
borg, Bonnet.
- 1947 Frk. Birgit Bjørnholt Nielsen, Kisum pr.
Rønbjerg — Fru Birgit Christensen, Kisum
pr. Rønbjerg.
Frk. Ester Iversen, Vigettrupgård, Vinkel,
Viborg — samme, „Spanggård,“ Tapdrup,
Viborg.
Frk. Bodil Vest, Fasterlund, Skjern — sam-
me, Fynsgade 2^s, Århus.
Frk. Ester Trelborg, „Pilgård,“ Resen, Struer,
samme, Missionshotellet, Holstebro.
- 1946 Frk. Marie Kammersgård, Haslev udv. høj-
skole, Haslev — samme, Silkeborgvej 87,
Herning.
Frk. Ingrid Kristensen, „Lillegården,“ Ole
Nielsensvej 21, København Ø — samme,
„Toftlund,“ Gettrup, Thy.
Sygepl. frk. Ida Kærgård, Centralsygehuset,
Randers — samme, Blegdamshospitalet, Kø-
benhavn N.
Fru Petra Nissen, adr. Hans L. Hansen, Sej-
rup, Thyregod — samme, Høgsholtvej 18,
Uhrhøj, Vejle.
Frk. Anna Marie Pedersen, Sjællandsg. 114,
Herning — samme, Glumsøvej 15, Køben-
havn, Brh.
- 1943 Frk. Olga Sørensen, Remmerhus, Barde,
Herning — Fru Olga Christensen, Remmer-
hus, Barde, Herning.
Frk. Rosa Sørensen, adr. P. Kirk, Frøslev,
Nykøbing M. — Fru Rosa Kirk, Frøslev,
Nykøbing Mors.
- 1941 Frk. Margrethe Vestergård, Nors — Fru
Margrethe Østergård, „Søndergård,“ Silstrup
pr. Vest Vildsund.
- 1933 Marie Holmgård, født Villadsen, Linnert,
Vejle — samme, „Solvang“ pr. Sædding.
- Iøvrigt:
Frk. Kathrine Iversen, sygehuset, Tarm —
samme, De gamles Hjem, Vestervig.
- Vinterskolen:
51/52 Ole Balle, adr. O. Nielsen, „Højgården,“
Hinge — samme, adr. O. Pedersen, St.
Krogsgård, Gudum Vestj.
Ove Danielsen, Sjørslev — samme, adr. A.
Østergård, Tværmosegård, Sunds.

- Frits Grønne, V. Vium, Gudum Vestj. — samme, Højbjerg, Gudum Vestj.
- Niels Hagelskjær, Gammelager, Vildbjerg — samme, „Nyager,“ Vildbjerg.
- Anders Holm, V. Trabjerggård, Gudum pr. Humlum — samme, adr. Chr. Holm, Timring, Vildbjerg.
- Jens Chr. Kviesgård, Nørholm, Skave, Holstebro — samme, „Vestergård,“ Rødding, Vildbjerg.
- Jens Ejvind Nielsen, Nr. Byskov, Nr. Nissum — samme, Dronninggård, Nr. Nissum.
- Svend Nyrup, Ø. Borum, Nr. Nissum — samme, Thorning Vestermark, Kjellerup.
- Jens Odgård, adr. Christensen, Saugmandsgård, Fabjerg — samme, Hallendrup pr. Hadsten.
- Alfred Nyby, Saugmandsgård, Fabjerg — samme, St. Hedegård, Resen, Struer.
- Alf H. G. Pedersen, „Boelsvad, Timring, Vildbjerg — samme, Øster Borum, Nr. Niss.
- Lindy Pedersen, Tovborg, Nr. Nissum — samme, højskolen, Nr. Nissum.
- 50/51 Verner Andersen, Meldgård, Åkjær, Skive, samme, „Sdr. KØkholm,“ Ølby, Struer. Kst. nr. 157866/52 H. Christensen, 3 L.V.A. stabsbatteri, artillerilejren, Hjørttingvej, Esbjerg — Kst. nr. 157866/52 H. Christensen, 3 L.V.A. stabsbatteri, Padborglejren, Fårhus st.
- Egon Haislund, „Sandholm,“ Råsted, Vemb, samme, „St. Kjærgård,“ Aulum.
- Hans Ingvarsten, Hannerup, Faster, Skjern, samme, Klokbose, Faster, Skjern.
- Jesper Iversen, Gantriis, Nr. Nissum — samme, Spanggård, Tapdrup, Viborg.
- Børge Stenholt, adr. S. Jensen, Midstrup, Hindbjerg — samme, Gl. Kjellerup, Kjellerup Ejler Sandegård, Fåre — samme, Flade brugsforening, Nykøbing M.
- 49/50 Thorleif Andersen, „Bredablik,“ Nr. Niss. samme, Korinth, Nr. Nissum.
- Martin Rønn Christensen, Hygum, Klinkby, samme, Tørringhuse pr. Lemvig.
- Ville Moeskjær Jensen, „Skovgård,“ Gudum, samme, „Kappel“ pr. Lemvig.
- Poul Chr. Mundbjerg, „Bredablik,“ Nr. Nissum — samme, Rønde kursus, Rønde.
- Johs. Olesen, „Hedelykke,“ Astrup, Skjern, samme, „Ulvedal“ pr. Blenstrup.
- Ove Thusgård, „Bedsted,“ Gudum Vestj. — samme, „Øster Lind,“ Gudum Vestj.
- 47/48 Egon Nørgård Jensen, Sdr. Skafsgård, Nr. Nissum — samme, Ll. Borum, Nr. Nissum.
- Kristen B. Kristensen, Herrup, Vinderup — samme, højskolen, Haslev.
- 46/47 Johs. Dalgård, Foldager, Sinding, Herning, samme, „Enggården,“ Ljørring, Aulum.
- Kristen Iversen, „Spanggård,“ Tapdrup, Viborg — samme, adr. N. Raunkjær, Mammen pr. Bjerringbro.
- Jens Damgård Nielsen, adr. Chr. Prinds, Tiset pr. Gram — samme, adr. Andreas Møller, Tiset pr. Gram.
- Skrædersvend Jens Schulz, Over Jerstal — samme, Moltrupvej 77, Haderslev.
- 45/46 Jens Chr. Christensen, Grølsted mark, Thorsø — samme, Volstrup pr. Toustrup.
- Jesper B. Christensen, adr. E. Schmidt, Olstrup, Lervang — samme, Færgedården, Hee.
- Chr. Meldgård Madsen, Karby, Mors — smedevend Chr. M. M., Herfølge.
- Marinus Mogensen, Bakgård, Sinding, Herning — samme, Haslev Landbrugsskole, Haslev.
- Johs. Larsen, Nejstrup, Hirtshals — samme, Haustedgade, Hirtshals.
- Diakonelev Reinholdt Nielsen, Brogårdsvej 36, Gentofte — samme, Sædding Hvilehjem pr. Esbjerg.
- 45/46 Agner Pedersen, „Mølbjerggård,“ Gl. Kjellerup, Kjellerup — samme, Illerhede pr. Ansby.
- 1943 Jens Børge Nielsen, adr. Otto Nielsen, Skovby, Hammerum — samme, „Fredensbo,“ Hammerum.
- 42/43 Emil Porup, Bøgholt, Dejbjerg — samme, Nr. Moesgård pr. Kibæk.
- 40/41 Oluf Kræggøth, Gern østre mark, Gern. — Politibetjent O. K., Langelandsvej 11² t. h., København F.
- Sv. Åge Nielsen, Slotsvænget 17, Holstebro — kontrolassistent Sv. Åge Nielsen, Bur st.
- 38/39 Harald Sidelmann, V. Femhøj, Råsted, Vemb, samme, Mellem Grydholt, Tvis.
- Iøvrigt:
- Kristian Jensen, Ny Vium, Gudum — samme, Kristian Jensen, Sdr. Vium, Gudum.

Udgivet af
Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening.
Redigeret af forstander A. Kristensen
